

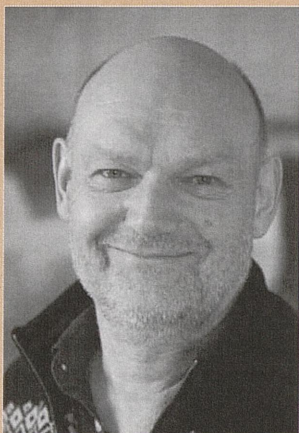
MUSIKALEN

KAR

Kjære publikum

HAIR er mer enn bare en musikal; *HAIR* er et sosialt og kulturelt fenomen, en jublende manifestasjon av liv og frihet, og en protest mot politikerne som på 60-tallet sendte en hel generasjon av unge amerikanere i krig.

Den engelske teatermannen Charles Marowitz sa følgende etter London-premierer i 1968: «Uten Vietnam og mange av amerikanernes motvilje mot krigen hadde *HAIR* aldri sett dagens lys. Forestillingen tar næring fra hatet den unge generasjonen føler overfor det samfunnet som foreldregenerasjonen har tillatt USA å utvikle seg til.»

HAIR er i tydelig grad et produkt av tiden det ble skrevet i, og dermed et periodestykke som vanskelig lar seg oppdatere. Hippienes klær og hår (!) er i dag kule fremfor provoserende. Den korte nakenscenen som sjokkerte alt og alle i 1967 har på ingen måte samme effekt i dag, selv om en ny puritanisme paradoksalt nok er i vinden. Hippienes tro på «flower power», astrologi og fri sex vil i dag fremstå som en smule naiv for noen av oss – men på tross av en forankring i en spesiell epoke er *HAIR* energisk, berusende og levende teater som pulserer av ungdommens iboende håp og kraft. Dens insisterende budskap om fred og toleranse har unektelig livets rett. *HAIR* har sin ikonstatus fra et tiår som skapte store forandringer i vår del av verden. 68-generasjonens anti-autoritære opprør og følgene av dette har vært gjenstand for opphisset diskusjon opp gjennom tidene og frem til nå. Uansett hvor man står i den debatten kan man enes om at kvinnefrigjøringen, miljøkampen og fredsbevegelsen har mye å takke 68-generasjonen for, akkurat som man kan konstatere at ungdomsopprøret skapte en økt demokratisk bevissthet.

Er samfunnet vårt mer tolerant i dag enn det var i 1968? Det tror jeg. Er det mer sikkert? Tja. I Det hvite hus regjerer en mann som sier til Nord-Koreas labile diktator: «Min røde knapp er større enn din».

Velkommen i teatret.

Kim Bjarke
teatersjef

En hårete åpenbaring

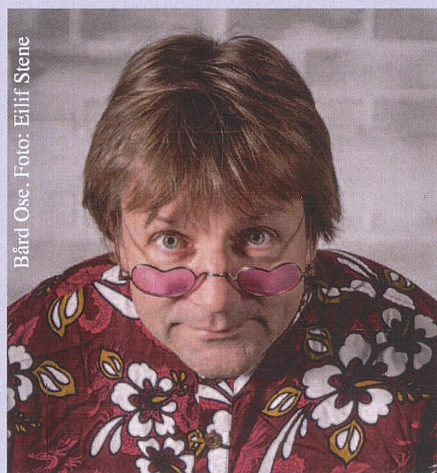
Tekst: Bård Ose, programleder for P.I.L.S. i NRK P1

De fleste forbinder Hair med fin musikk, fargerike kostymer og dansende hippier. Mange vil påstå at musikalen er uskyldig underholdning. Noen hevder sågar at handlingen er naiv. Så feil kan man ta. Hair er et politisk manifest. En revolusjon gjennomført med det mest effektive og fredelige våpen som finnes, et våpen som når ut til alle - uansett alder, kjønn og geografisk tilhørighet. Våpenet er musikk og formålet er fred. Er det så naivt?

Hair er en åpenbaring. En musikal som bryter ned fordommer forbundet med kjønn og rase, og som pulveriserer meningsløse holdninger som tidligere generasjoner har (og måtte ha) om alder, seksuell legning og moralske verdier. I så måte er Hair en trussel mot det etablerte. Ikke rart foreldre og autoriteter ville stoppe denne frihetens musikal.

Selv musikalens tittel er en manifestasjon. For hva var det som var den unge, amerikanske mannens symbol på frihet og selvstendighet på 60-tallet? Håret, selvsagt! En ung, vernepliktig amerikaner som våget å la håret gro viste på den måten sitt standpunkt i debatten som raste vedrørende Vietnam-

krigen: «Hell no! We won't go!» Håret ble hippienes våpen, selve sym-

Bård Ose. Foto: Eilif Stene

bolet på frihet og likestilling. En musikal som handlet om hippienes

forhold til amerikanske autoriteter på 60-tallet kunne ikke fått en bedre tittel enn Hair.

Foreldregenerasjonen var rystet, selvfølgelig. Nyheten om Hair og bilder fra forestillingen ble slått opp i norske aviser og ukeblader som om svartedauden var tilbake. Det verste var ikke håret, den forføreriske dansen og den bråkete musikken - tre ting som fikk blodet til å pumpe fortere i millioner av unge kroppar verden over. Nei, det verste var en naknescene. Tenk, nakne kroppar på en teaterscene! Eide de ikke skam, disse hippiene? «Fri og bevare oss om dette teaterets Sodoma havner på en norsk teaterscene!» skrev en puritansk journalist.

*Hair er ikke bare et manifest.
Det er også et speilbilde av den vestlige
verdens kultur og såkalte siviliserte livsstil.*

Og så var det nettopp det som skjedde. Av alle steder, var det på Den Nationale Scene i Bergen at *Hair* for første gang ble satt opp på et norsk teater. Med norsk tittel, *Hår*, norske tekster og norske musikere. Premiere 4. desember 1970. Jeg var ti år gammel, og husker at mamma var rasende da min barnevakt (en ung kvinne på 21) innrømmet at hun hadde vært og sett stykket. Og igjen var det ikke verken håret, dansen eller musikken som var stridens kjerne. Det var den der naken-scenen. Da var det at barnevaktens kjæreste (en ung mann på 22) dristet seg til å tale min standhaftige moder midt i mot: «Det var så lite lys da de viste seg nakne at vi så ikke en dritt!» Mamma roet seg, barnevakten fikk fornyet tillit, og jeg fikk platen til jul.

Over hele verden var det reaksjoner forbundet med nakenscenen. Det virket som om hver eneste moralist fra de mest avsidesliggende plasser dukket opp fra sitt gjemmede for å kritisere *Hair* uten å vite hva stykket handlet om. Og det var heller ikke alle oppsetninger som inkluderte den knapt ett minutt lange nakenscenen. Overraskende nok valgte svenskene å droppe scenen, mens danskene tok den helt ut: der åpnet stykket med at skuespillerne vandret nakne mellom benkeradene i salen før de entret scenen. Tyskerne skjulte til å begynne med nakenscenen bak et teppe, slik at bare konturene av kroppene viste. En av deltakerne i den tyske oppsetningen var Donna Summer, som etter at teppet ble fjernet og kroppene ble blottet kom med denne uttalen til en avis: «Vi viser våre kropp

for å understreke at samfunnet i dag synes det er mer sjokkerende med nakenhet enn drap».

Vi kan le av det i dag, og vi kan nyte *Hair* som ren underholdning med fin musikk og vakker dans. Men da *Hair* hadde premiere på The Public Theatre i New York 17. oktober 1967, var det blodig alvor. Og det er verdt å stoppe opp, tenke seg litt om, og virkelig TA denne musikalen på alvor. For selv i dag, 50 år senere, er handlingen aktuell. Det er den samme, flotte ungdommen som sendes i krigen for å slåss i et land de ikke kjenner, for en sak de ikke støtter. Skyte på sine egne brødre og søstre. Risikere å bli sendt hjem igjen i en kiste. Eller det som enda verre er; å bli merket for resten av livet - mentalt, fysisk eller begge deler.

Hair er ikke bare et manifest. Det er også et speilbilde av den vestlige verdens kultur og såkalte siviliserte livsstil. Forfatterne av stykket, James Rado og Gerome Ragni, har ikke diktet opp en fiktiv verden med rare vesener. De har bare rettet fokuset mot det som var dagliglivet i USA på 60-tallet, med all dens dobbeltmoralisme og selvopptatthet. Nøyaktig slik som det amerikanske samfunnet viser seg å være i 2018. Og der er vi ved selve kjernen i budskapet: *Hair* utfordrer oss til å ta et standpunkt. «What a piece of work is man?» spørres det i en av sangene. Vel - hva skal man svare? Jeg tok et standpunkt da jeg gikk ut av kinosalen en sommerdag i 1979 etter å ha sett filmversjonen. Kanskje du også tar et standpunkt i kveld.

...
IE
AND
LOVE

PEACE
NOW
FREEDOM
NOW!

UNITY
IS
REALITY

PEACE

WAR HAS
NEVER SOLVED
ANYTHING

WHEN
WILL
THE
KILLING
STOP?

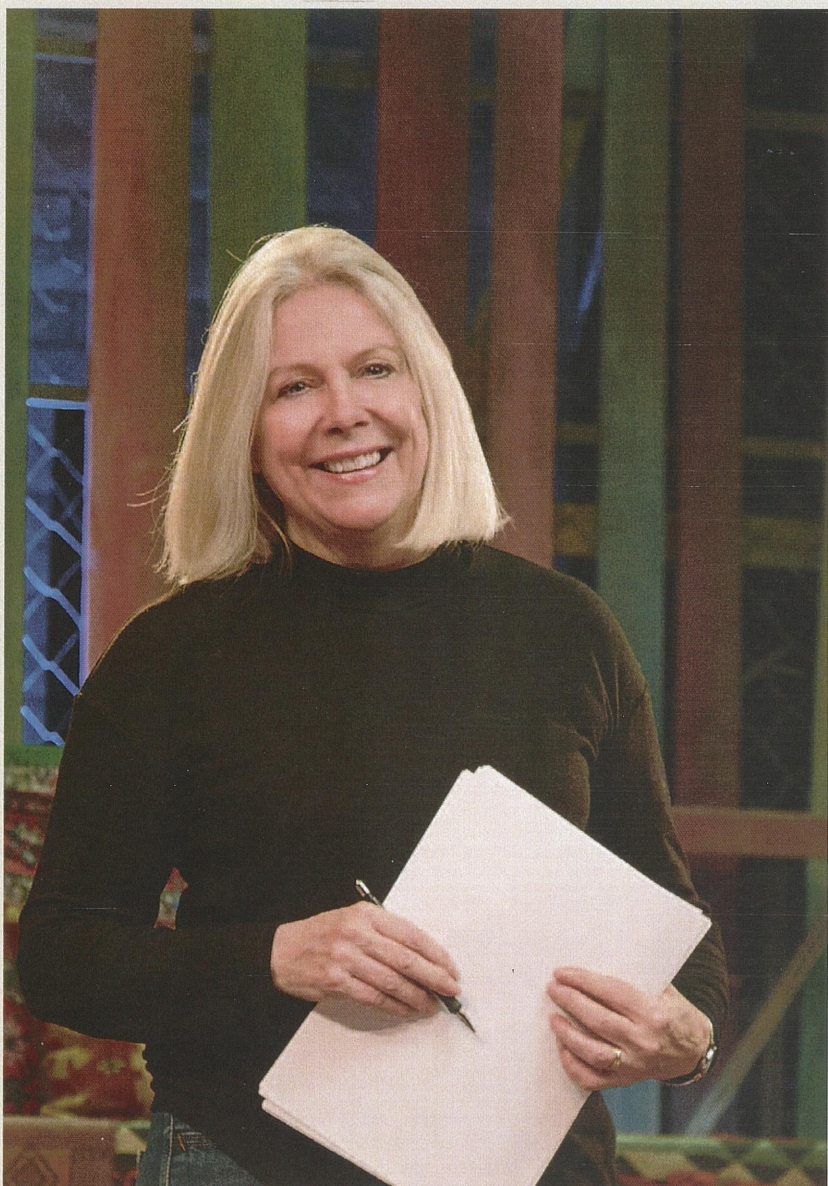
GET OUT
NOW!

PEACE
NOW

Musikal- mesteren

Tekst: Heidi Pettersen

Hun har arbeidet verden over i 40 år, og har krysset av alle de store musikalene på listen. Denne gangen er det Hair som får Lisa Kents signatur.

– Det har vært en fantastisk tid. Jeg har fått så mange muligheter, det har vært spennende hele veien. Jeg elsker jobben min, sier engelske Lisa Kent om sin lange og innholdsrike karriere. Gjennom fire tiår har hun danset, koreografert og regissert drama, opera, ballett og musikal over hele verden, og når hun endelig har tatt turen til Oslo Nye er det som regissør for en eksplosjon av farger, liv, håp og kjærlighet: *Hair*.

– Det som er spesielt med *Hair* og som jeg synes er så spennende, er at handlingen er lagt til samme tid som stykket ble skrevet, sier Kent. *Hair* er protest og opprør, samhold og kjærlighet. Tiden var preget av frustrasjon over krig, rasisme og konvensjoner, og manus ble skrevet mens fredsforkjempere demonstrerte, mens ungdom verden over sparte til langt hår, skapte et nytt motebilde, hørte på ny musikk og opponerte mot alt foreldrene sto for. Musikalen ble satt opp som eksperimentelt teater i USA under «the summer of love» i 1967, og på Broadway første gang i april 1968.

– Det som er interessant er at mange av

– Vi tørker ikke bare støvet av noe gammelt, men prøver å se det hele med friske øyne.

problemstillingene fortsatt er relevante for den tiden vi lever i nå. Slutten av 60-årene var en spennende tid for forandring, og de unge trodde fullt og fast på at de kunne endre verden.

Lisa Kent tar utgangspunkt i den originale musikalen fra 1967. – Vi tørker ikke bare støvet av noe gammelt, men prøver å se det hele med friske øyne.

Lynkarriere

Da Lisa Kent begynte å danse ballett var det ingen som så for seg at det skulle bli hennes karrierevei. Ingen i familien drev med dans eller teater, men det hendte at hun ble tatt med for å se Royal Ballet på Londons Royal Opera House, og mange West End-musikaler.

– Jeg vet ikke om det var musikalene som gjorde at jeg begynte med dans, men da jeg begynte å danse som niåring, fant jeg ekte kjærlighet.

Hun studerte ballett i London, og som 18-åring landet hun sin første profesjonelle rolle i West End, i musikalen *Evita* som

understudy for «Peron's mistress». Som ung danser gjorde hun seg bemerket i Londons teaterverden. Hun hadde flere roller som danser, solist og skuespiller. Etter å ha medvirket i *Me and My Girl* på Adelphi Theatre i West End i London ble hun spurt om å bli med-koreograf og senere med-regissør og regissør på showets påfølgende internasjonale oppsetninger i Sør-Afrika, Tyskland og Danmark.

– Jeg trodde at jeg skulle savne å stå på scenen, men da muligheten først dukket opp, måtte jeg gi det en sjanse.

Det skulle bli en imponerende liste med store forestillinger ved de mest anerkjente teatrene. Hun satte opp opera i Wien – Mozarts *Requiem* ved Schönbrunn-palasset. Hun samarbeidet med The New Shakespeare Company på fem oppsetninger på Regent's Park Open Air Theatre. Hun gjorde *New Edna the Spectacle* (med «Dame Edna Everage») ved Londons Haymarket Theatre og den kongelige åpningsgallaen på Shakespeare's Globe Theatre. Ved The London Palla-

dium koreograferte hun *Scrooge, the musical* med Tommy Steele. *Scrooge* tok hun videre til Chicago og turné i USA, da med Richard Chamberlain i hovedrollen. Bare for å nevne noe. Hun ble bedt om å komme tilbake til Danmark, og regisserte der en rekke forestillinger, blant annet store oppsetninger av *Miss Saigon* og *Crazy For You* i Århus og Odense. Ved Det Ny Teater i København fikk hun mulighet til å lage storslagne forestillinger av de største musikalene: *Beauty and the Beast*, *Les Misérables*, *Mary Poppins* og *Singin' in the Rain*. Danmark ble hennes andre hjemland i flere år, samtidig som hun stadig hadde oppdrag i hjemlandet

Omfavnet av norsk teater

Etter å ha giftet seg med sin norske mann, begynte Lisa Kent etter hvert å snuse på de norske scenene. Den første forestillingen i Norge ble *Maktå på Straen* ved Rogaland Teater, mens Hanne Tømta var teatersjef. Ballen begynte å rulle. Bjarte

- *Oh, the thrill I get... It is the same. Every time.*

Hjelmeland ringte og ville ha henne til å sette opp *Les Misérables* på Den Nationale Scene i Bergen, og det ble *Oliver!* i Sandnes, *Miss Saigon* i Bømlo og *La Cage aux Folles* i Bergen. Så ringte Hanne Tømta igjen. Hun ville ha Lisa til å sette opp *Folk og røvere i Kardemomme* by på Nationalteatret i Oslo.

– «Forestillingen er en institusjon», sa mannen min. – «Alle kan den, alle har sett den, alle kan sangene». – Og der kom jeg, fra England, og skulle sette opp noe som følte som selveste nasjonalklenodiet. Jeg var ekstremt nervøs og spent! Forestillingen ble sett av 50 000 mennesker på teatret og ble – som den første i Norge – direkteoverført til kinoer over hele landet.

Standarden har økt betraktelig

Kent kommer fra en teaterverden hvor musikalene har hatt stor betydning. Musikkteatret entret scenen på Broadway tidlig på 1900-tallet, og ble raskt populært. Londons West End kom litt senere. Fortsatt dominerer disse scenene musikkteatersjangeren.

– Man sier at West End ligger bak Broadway, og at vi her i Norge og Danmark ligger noen år etter West End igjen.

Musikkteater har ikke samme tradisjon her som i USA og England, men det er virkelig i ferd med å få fotfeste her, og nordmenn har oppdaget at de ikke lenger trenger å reise til London for å oppleve gode musikalene, sier Kent.

I løpet av karrieren har hun sett at kravene til kvalitet har dratt seg til.

– Tidligere var man hyret inn som danser, sanger eller skuespiller, og dersom du var danser og ikke sang så godt, kunne du gjemme deg litt i flokken under sangene. I dag må de være sterke i alle tre disipliner, da kravene til utøverne endres i takt med at materialet blir mer krevende i ulike former for musikalene. Både i Danmark og her i Norge har det vært vanskelig å finne fulle kompanier som både kan synge, danse og spille, men dette har endret seg de siste årene og standarden har økt betraktelig. I dag finnes det svært mange gode musikalutøvere i Norge. Det er veldig spennende.

Selv for en dreven regissør som Lisa Kent er det fortsatt et spesielt gyllent øyeblikk i prosessen som gjentar seg:

– Den første dagen vi prøver med orkester. Vi kaller det sitteprøve. Oh, the thrill I get ... It is the same. Every time.

Fra opprørsk til ordentlig

Tekst: Heidi Pettersen

Sekstiåttene vi møter i Hair ville forandre verden. De ville ha andre klær, annet hår, andre meninger, et annet liv! Kulturen blant unge i dag tegner et helt annet bilde.

– De er så godt beskrevet i *Hair*, de radikale sekstiåttene som gjorde det de kunne for å ta avstand fra foreldrene sine gjennom musikk, klær, hår – det ble sterke uttrykk som ble veldig synlige. De unge ble selve symbolet for den tiden de levde i, sier Elisabeth Myhre Lie, høyskolelektor ved Politihøgskolen i Oslo.

Når hun holder foredrag om synkende ungdomskriminalitet, eller om ungdom generelt, er det foreldrene

som får æren. For mens foreldre i dag har en helt annen innsikt i hva som rører seg blant unge mennesker, ble sekstiåttenes foreldre tatt på sengen.

– Det ble et ungdomsopprør og foreldrene forsto ikke hva de ville eller hvor de ville. De kjente ikke den verdenen ungdommene ønsket. Dermed ble opprøret truende for foreldrene, det opplevdes som farlig, sier Myhre Lie.

Frihet!

Sekstiåttene vokste opp i en etterkrigstid hvor disiplin og produktivitet sto sterkt. Landene skulle bygges, alle skulle bidra, gjøre jobben som trengtes. Men sekstiåttene ville ikke det. De ville la hår og tanker vokse fritt, de ville leve i nuet, ha det gøy og leve sitt eget liv. De ville ha frihet! Og foreldrene så med gru på sine langhårete sønner og lurte på hvor det hele skulle ende.

Og det endte godt. De langhårete kom seg etter hvert både inn på universite-

tene og fikk seg jobber, senere styrte de både politikk og samfunnsliv, mens de undret seg over hvor skikkelige de nye ungdommene var.

– Ungdommer og unge voksne i dag gjør ikke opprør, sier Myhre Lie.

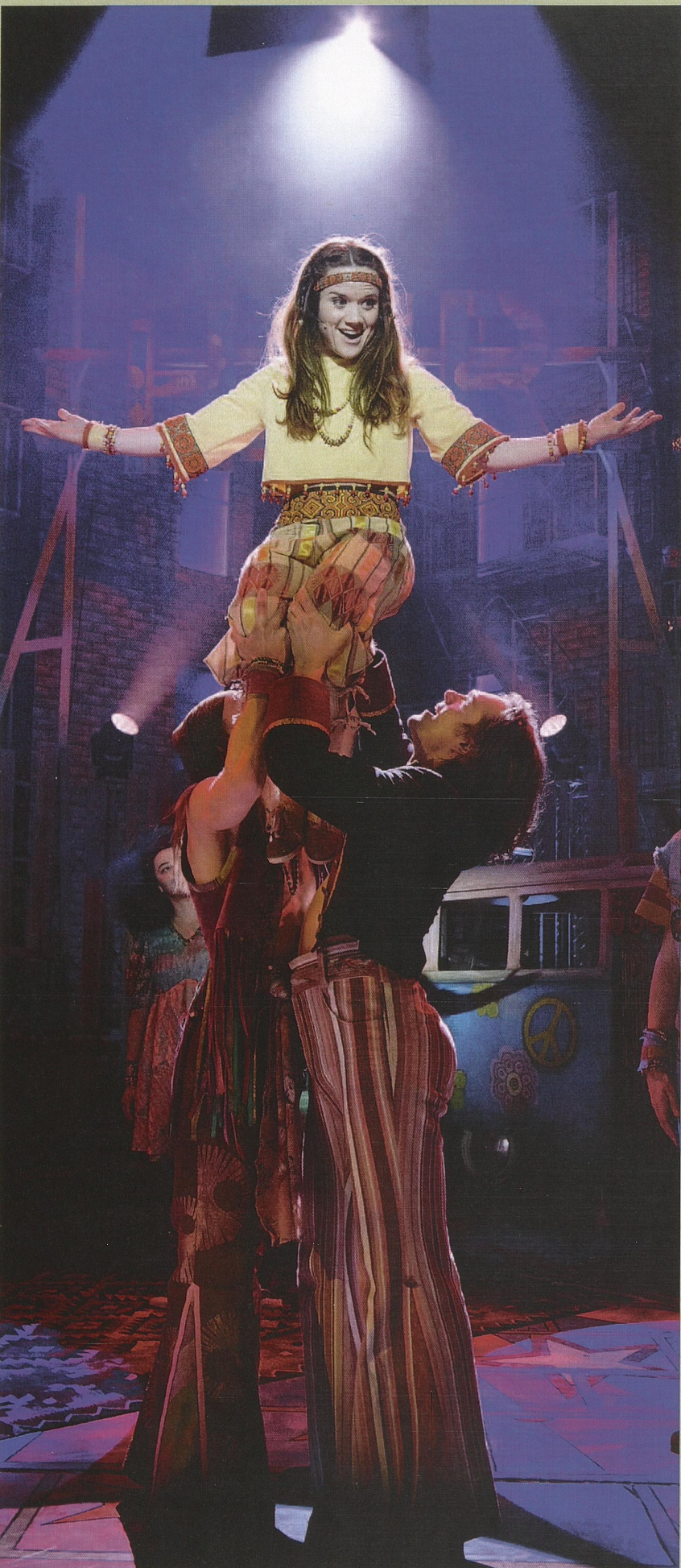
– Vi har selvsagt historiene om dem det ikke går så bra med, og vi har historiene om rus, nakenbilder og press, men all forskning viser at de aller fleste unge i dag er velfungerende, ordentlige, høflige og prestasjonsorienterte. De går rett til studier, og hvis de tar seg tid til et interrail i seks måneder, bruker de det gjerne på CV-en. Alt skal være til nytte. Ungdommene er mer ordentlige enn oss! Og vi foreldre som har hjulpet dem opp og frem, vi har ikke noe særlig å bekymre oss over, så vi blir bekymret over nettopp ordentligheten. «Slapp av, ha det gøy, gå på fest, reis!» sier vi, mens 20-åringen helst vil bli ferdig med studiene og få seg en jobb. Mens sekstiåttene ville ta avstand fra foreldrene sine, ønsker de

ELISABETH MYHRE LIE

Høyskolelektor
Avdeling for etter- og videreutdanning ved
Politihøgskolen i Oslo.

unge menneskene i dag det motsatte: de vil bli som foreldrene sine, sier Myhre Lie.

Drømmeoppskriften

Så hva er det som gjør at denne generasjonen kjøper «foreldrepakka»? Hva er det som gjør det interessant for dem? Svaret er enkelt, mener høyskolelektoren.

– Vi har et godt liv. Vi har det livet de ønsker seg, sier hun.

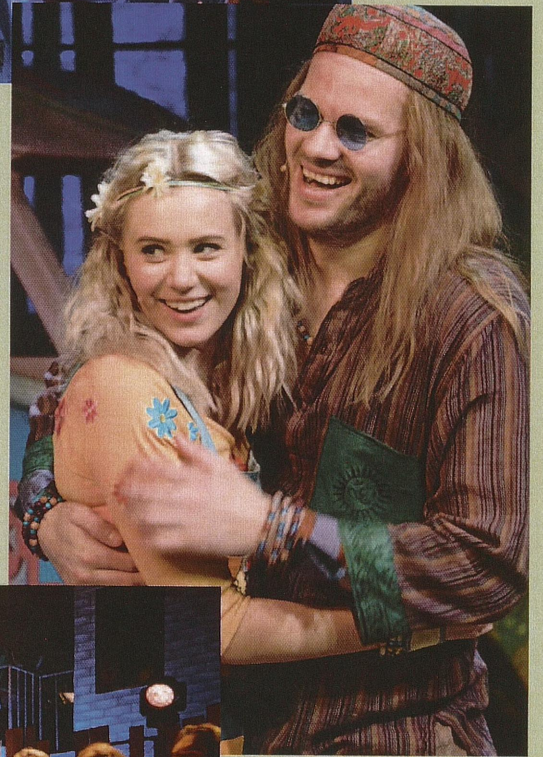
Det var ikke nødvendigvis slik på 60-tallet. «Gjør det bedre enn meg, bli noe annet, bli noe mer» sa mange arbeiderforeldre på 60-tallet til barna sine. Det samme har mange barn av innvandrere fått høre fra sine foreldre. Dagens ungdommer får ikke den samme beskjeden.

– Foreldre i dag er relevante voksne for ungdommene sine. De kan dette samfunnet, de har tatt en utdanning, de har fått seg en jobb, et hus, en bil. Det er et attraktivt liv som det er vanskelig å gjøre opprør mot. Det er heller tvert i mot, ungdommene bruker foreldrene i stor grad når de trenger råd og hjelp, generasjonene er mer like, det er mer åpenhet og nysgjerrighet enn mellom tidligere generasjoner, de snakker mer sammen og forstår hverandre bedre, sier Myhre Lie, som mener at selve måten man er foreldre på i dag, ser ut til å utgjøre selve drømmeoppskriften på «oppdragelse»:

– De fleste foreldre i dag klarer å kombinere god grensesetting med mye empati, og det er en god foreldrerolle. De er tydelige på grensene, samtidig som de viser at de oppriktig bryr seg om barna sine, sier hun.

Unge på 60-tallet hadde flere arenaer hvor voksne ikke var til stede. De unge i dag har hatt en helt annen sosial kontroll. I tillegg er fedrene kommet på banen og blitt involverte foreldre.

– De unge har hatt en helt annen voksenoppfølging og i det ligger det mye trygghet. Samtidig har de vokst opp i et samfunn som er blitt stadig mer konkurranse- og individorientert. Du kan klare hva du vil, men du må også ta ansvar for deg selv. Det kollektive ansvaret har bleknet. De vet at prisen for ikke å klare seg i samfunnet er svært høy, de ønsker ikke det alternativet. Så da er det bare å stå på og lene seg mot en oppskrift de vet fungerer – foreldrene sine.

MUSIKALEN Hair

Manus og sangtekster av
Gerome Ragni & James Rado

Musikk av
Galt MacDermot

Opprinnelig produsert på New York-scenen av Michael Butler

Teaterforlag: Nordiska ApS – København

Oversatt av Håvard Rem

Claude	ELDAR SKAR
Berger	PETTER VERMELI
Sheila	HENRIETTE FAYE-SCHJØLL
Jeanie	CORNELIA BØRNICK
Crissy	JOSEFINE FRIDA PETTERSEN
Woof	ANDREAS STOLTENBERG GRANERUD
Hud	KASH KING GASHAMURA
Margaret	TROND HØVIK
Hubert	TRINE WENBERG SVENSEN
Ronny	IDA URSIN-HOLM
Suzannah	SOLVEIG ANDSNES
Steve	KIM HELGE STRØMMEN
Gerry	HÅKON SIGERNES
Paul	SINDRE FLØISTAD
Leata	AMALIE EGGEN
Dionne	SISI SUMBUNDU
Mannlig statist	JONAS ROBSTAD
Kvinnelig statist	NATALIE BJERKE ROLAND

Understudy Claude

SINDRE FLØISTAD

Dansekaptein

HÅKON SIGERNES

PREMIERE OSLO NYE HOVEDSCENEN 25. JANUAR 2018

Musikalsk leder og kapellmester: SIMON REVHOLT

Vikarierende kapellmester: PEDER VARKØY

Orkester:

JENS PETTER ANTONSEN/LASSE ROSSING: trompet, flügelhorn, perkusjon

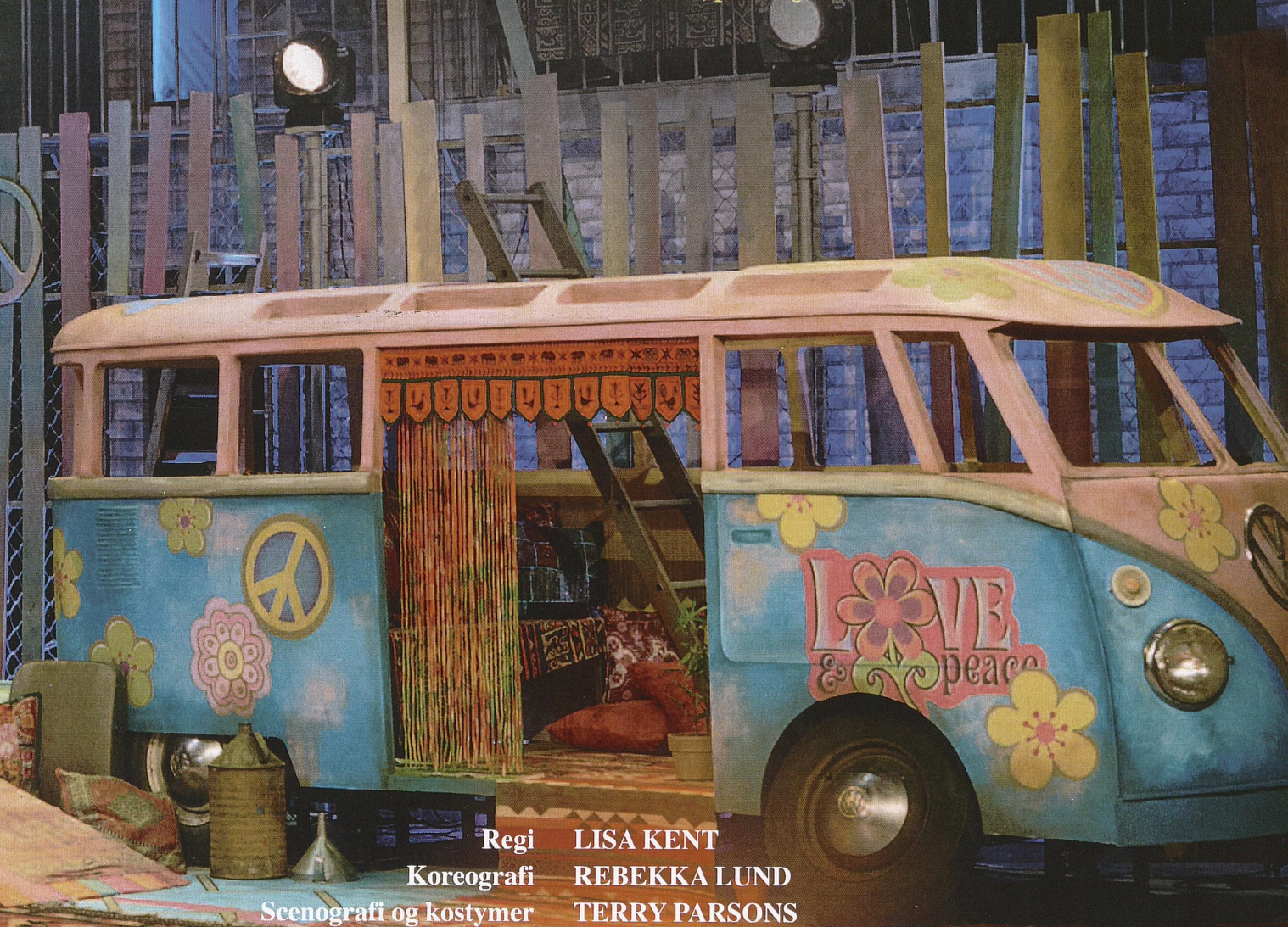
KRISTOFFER KOMPEN/ERIK JOHANNESSEN: trombone, eufonium, perkusjon

MORTEN MICHELSEN/MORTEN BARRIKMO: treblås, perkusjon

HÅVAR BENDIKSEN/HALLGRIM BRATBERG: gitarer

LEIF ODDVAR OSEN, trommesett, perkusjon

GJERMUND SILSET, bass, perkusjon

Regi	LISA KENT
Koreografi	REBEKKA LUND
Scenografi og kostymer	TERRY PARSONS
Lysdesign	ANDERS BUSCH
Lyddesign	BJØRN OTTAR UNDSET
Masker	INGFRID VASSET
Rekvisitter	ADRIANA GARCIA PEÑA og INGRID USTA
Dramaturg	SIRI LØKHOLM RAMBERG
Inspisient	TINA E. JOHANSEN AAS
Regiassistent	SARAH ELISE FROGNER

PEACE

Musikkliste

FØRSTE AKT:

Aquarius	Dionne, tribe
Donna	Berger, tribe
Hasj (HASHISH)	tribe
Sodomi (SODOMY)	Woof, tribe
Farget svart (COLOURED SPADE)	Hud, tribe
Manchester, England	Claude, tribe
J'er svart (I'M BLACK)	Hud, Berger, Woof, Claude, tribe
Jeg hakke (AIN'T GOT NO)	Gerry, Steve, Suzannah, tribe
Tror på kjærlighet (I BELIEVE IN LOVE)	Sheila, Jeanie, Ronny, Susannah, tribe
Jeg hakke gress (AIN'T GOT NO GRASS)	tribe
Luft (AIR AND SCENE)	Jeanie, Crissy, Dionne
Manchester, England (rep.)	Claude, tribe
Jeg har liv (I GOT LIFE)	Claude, tribe
Nedenom (GOING DOWN)	Berger, Woof, Paul, Suzannah, tribe
Hår (HAIR)	Claude, Berger, tribe
Min overbevisning (MY CONVICTION)	Margaret
Sheila Franklin	tribe
Lett å være hard (EASY TO BE HARD)	Sheila
Løft det høyt opp (DON'T PUT IT DOWN)	Woof, Steve, Paul
Frank Mills	Crissy
Hare Krishna	tribe
Hvor skal jeg gå (WHERE DO I GO?)	Berger, Claude, tribe

ANDRE AKT:

Elektrisk blues (ELECTRIC BLUES)	Sheila, Suzannah, Dionne, Crooner, tribe
Store Gud av lamper (OH GREAT GOD OF POWER)	tribe
Manchester, England (rep.)	Claude, tribe
Svarte gutter (BLACK BOYS)	Jeanie, Crissy, Ronny, Woof, Steve, Gerry
Hvite gutter (WHITE BOYS)	Dionne, Sheila, Suzannah
Vektløst av sted (WALKING IN SPACE)	tribe
Tre - fem - null - null (THREE FIVE 00)	tribe
Mennesket, et mesterverk (WHAT A PIECE OF WORK)	Jeanie, Steve
Hvordan tør de (WALKING IN SPACE, rep.)	tribe
Vektløst av sted (rep.) (WALKING IN SPACE)	tribe
God morgen, stjerner (GOOD MORNING STARSHINE)	Suzannah, tribe
En seng (THE BED)	tribe
Aquarius godnatt	tribe
Jeg hakke (rep.) (AIN'T GOT NO)	Claude, tribe
Kjødets mangler (THE FLESH FAILURES)	Sheila, Berger
Se, siste syn/La det lyse (LET THE SUNSHINE IN)	tribe

Et produkt av sin tid

Tekst: Margareta Magnus Myhre

Rockemusikalen Hair er en av få musikaler som omhandler den tiden den ble skrevet i, sier musikalsk leder og kapellmester Simon Revholt.

– Forfatterne Rado og MacDermot var selv en del av rockekulturen på 1960-tallet og de ville uttrykke sine meninger gjennom musikken. De hadde behov for å bryte med konvensjoner, og å spille rock på scenen var en måte å gjøre det på, forteller Revholt. *Hair* har ikke tradisjonell scenemusikk. Den er ikke bygd opp på samme måte som *Cabaret* eller *Sound of Music*, hvor man tok utgangspunkt i en klassisk historiefortelling, det Revholt kaller en nummermusikal. – Det betyr at man spiller en scene, og så synger man en sang om nettopp den hendelsen. *Hair* er konstruert annerledes. Her skrev man en låt som handlet om det man ville si, som i et lappeteppes i en teatral sammenheng. *Hair* er mer en collage av sanger og bilder enn et klassisk dramaturgisk verk, forklarer han.

Revholt synes det er ekstra spesielt å jobbe med musikk som har provosert så mange. Men musikken provoserer ikke på samme måte i dag.

– Den er et dykk inn i en viktig tid, og har derfor et emosjonelt potensiale, sier han.

Revholt mener at *Hair* har en kombinasjon av gode tekster og god musikk.

– Det er tilgjengelig musikk, som er lett forståelig for publikum. Som popmusikk. Jeg tror budskapet blir forsterket og lettere å forstå på den måten og dette gjør at musikalen er elsket av så mange. Musikken i *Hair* skulle nettopp være tilgjengelig for å kunne bli forstått av mange.

Revholt synes det er spennende å jobbe med *Hair*.

– Vi blir et band i større grad enn i andre musikaler, fordi det er så utrolig mange låter. Her kommer sangene i blokker, tre sanger om det emnet, fire sanger om det emnet, sier Revholt.

– Det er en utfordring at så mange har et forhold til musikken fra før. Det gjelder

nok hele produksjonen, også musikerne. Vi må finne vår egen vei inn i musikken, vår tolkning av historiene. I og med at sangene i *Hair* er mer et uttrykk for en følelse enn for en enkelt karakter, kan vi sjonglere med dem i mye større grad enn i andre musikaler. Det er også sånn jeg tror forestillingen ble skapt i sin tid. Revholt har et personlig forhold til musikken.

– Min generasjon har foreldre som var hippier på den tiden *Hair* ble laget. Faren min snakket alltid varmt om tiden hvor han hadde langt hår, med uttrykk som fred, frihet og det gode i verden. Mine foreldre var en del av denne kulturen, og musikken og teksten uttrykker mye som jeg og mange i min generasjon har ønsket å identifisere oss med. Det er nok også derfor folk i alle generasjoner liker denne musikalen, man ønsker å identifisere seg med de gode verdiene i *Hair*, enten man har sett filmen eller teaterstykket. Vi ønsker jo fred og frihet!

*- man ønsker å identifisere seg med de gode verdiene i Hair,
enten man har sett filmen eller teaterstykket.
Vi ønsker jo fred og frihet!*

ORKESTERET

Oppe fra venstre: Lef Osen, Erik Johannessen.

Nede fra venstre: Gjermund Silset, Lasse Rossing, Simon Revholt, Håvar Bendiksen, Morten Michelsen.

Paris 1969

Ketil Bjørnstad

Vi står utenfor det store teatret ved Châtelet i vrimmelen av mennesker og ser om vi kan få billetter til kveldens *Hair*-forestilling. Men fordi det er nakne mennesker på scenen, er alt utsolgt. En ung, amerikansk, hippie med gitar på ryggen kommer bort til oss og spør om vi vil kjøpe, til tredobbelt pris.

«Vi tar dem», sier jeg, og snuser inn kveldens lukt av Paris; eksos, pommefrites, entrecôte, skaldyr og sigaretter.

Oppe på øverste balkong gjenkjenner jeg den musikken jeg kan utenat allerede. «When the moon is in the seventh house...» Det er historien om de unge, politisk aktive, langhårete hippiene som lever i *The Age of Aquarius* i et bohemlignende lofts-miljø i New York. Og selv om ungdommene på scenen snakker fransk, skjønner jeg hvert ord. Historien om Claude, som sammen med sine venner Berger og romkameraten Sheila sliter med å finne balansen i livet, å finne kjærligheten som gjemmer seg et sted i den seksuelle frigjøringen, å kunne gjøre opprør mot den konservative foreldregenerasjonen, som vil at han skal dra til Vietnam, selv om han er pasifist, og risikere livet for det amerikanske flagg. Som om alle debattene mellom Ulf og far blir levende igjen. Tanken på far, som lærte meg pasifismens grunntanker gjennom hele barndommen, og som nå allikevel er i ferd med å akseptere NATO. Tanken på mitt eget opprør mot mennesker som bare har villet meg vel, og ønsket å vise meg en vei inn til musikken. Jeg identifiserer meg med Claude, gjenkjenner både raseriet og tvilen, gløtter på Jo, uten å få noe klart inntrykk av hva han tenker. Samtidig er det nettopp musikken, med den fyldige elbassen i bunnen, som får hele teatersalongen til å vibrere, som åpner opp følelsene mine, slik at budskapet fra scenen trenger enda sterkere inn i meg: Militarisme er vanvidd. Krig er ødeleggende. Vi må skape en helt annen verdensorden.

1961

John F. Kennedy (JFK) blir president i USA.

Norge får sin **første kvinnelige prest**, Ingrid Bjerkås.

1962

The **Rolling Stones** dannes.

1963

President John F. Kennedy blir skutt og drept i Dallas, Texas. Etterfølges av Lyndon B. Johnson.

USA blir aktivt deltakende i den pågående **Vietnamkrigen** (forblir involvert til 1973).

1964

VG 30. juli 1964: «Er Beatles-fenomenet farlig?»... «The Beatles har nå gjort sitt inntog i Stockholm også, etter tidligere i sommer å ha besøkt København. Skal bare Oslo i Norden forbeholdes denne kulturstimulans? Men i anledning av dette celebre besøk har i hvert fall Dagens Nyheters kulturredaktør latt foreta en liten enquete. Det har nemlig vært hevdet på enkelte hold at The Beatles er farlig for ungdommen. Noen foreldre har endog henvendt seg til den svenske barnevernsnemnda for å få de langhårete sangerne forbudt. Avisen har spurt leger og musikkritikere om de tror The Beatles er farlige for ungdommens mentale helsetilstand.»

1965

Per Borten etterfølger Einar Gerhardsen som statsminister i Norge (til 1971) - i en borgerlig koalisjonsregjering av Høyre, Venstre, KrF og Senterpartiet.

1966

Filmversjonen av musikalen **The Sound of Music** med Julie Andrews får premiere på Colosseum kino i april og spilles kontinuerlig i mer enn ett år. Når den tas av i 1967 har 530.000 sett den på denne kinoen alene.

På **VGs forside 3. september 1966** kan man lese at det er: «Klar sammenheng mellom langt hår og marihuana». I avisen uttaler en psykiater at: «Det er en opplagt indre sammenheng mellom den svære hårpryden vi ser i Oslo sentrum og bærernes trang til seksuelle og narkotiske opplevelser (...) Når jeg ser disse langhårede monstrene i Oslos gater slår det meg hvor løsrevet de er fra alle de bånd som leder den unge fram til en selvstendig bevisst tilværelse.»

Indira Gandhi blir første kvinnelige statsminister i India.

1967

Fenomenet «**Summer of Love**» - som karakteriserte 1960-årene - oppstår i Haight-Ashbury, San Francisco, hvor 100.000 ungdommer samles i et politisk og kulturelt «opprør». Byen har siden blitt regnet som arnested for hippierevolusjonen, selv om ungdommer også samlet seg i en rekke andre byer.

Rockemusikalen **HAIR** har urpremiere off-Broadway på Public Theater, New York i Gerald Freedmans regi, for deretter å bli satt opp på diskoen Cheetah Discoteque. Musikktidsskriftet • **The Rolling Stone** utgis for første gang (San Francisco).

The Doors får sitt gjennombrudd med singelen *Light My Fire* som går til topps på Billboard Hot 100, og utgir debutalbumet *The Doors* og sitt andre album *Strange Days*.

Poplåten **San Francisco (Be Sure to Wear Some Flowers in Your Hair)** av John Phillips fra The Mamas & the Papas slippes. Sunget av Scott McKenzie - og opprinnelig skrevet for å markedsføre Monterey Pop Festival - blir den en enorm hit verden over. For mange blir poplåten betegnende for tiden.

Forsøksgymnaset i Oslo (FGO) - «**forsøksgym**» - åpner - en «fri skole» med skoledemokrati som er et alternativ til det tradisjonelle gymnaset. Grunn-

Tids- linje

1961 - 1971

1969

Den legendariske **Woodstockfestivalen** arrangeres på en gård i staten New York og trekker en halv million tilskuere under

mottoet «*Three Days of Peace, Music and Love*». På scenen står bl.a. Ravi Shankar, Arlo Guthrie, Joan Baez, Santana, Grateful Dead, Creedence Clearwater Revival, Janis Joplin, The Who, Jefferson Airplane, Joe Cocker and The Grease Band, Ten Years After, The Band, Johnny Winter, Blood, Sweat & Tears, Crosby, Stills, Nash & Young, Jimi Hendrix.

Mennesket **lander på månen** 20. juli. Når det amerikanske månelandingsfartøyet Apollo 11 lander på månen, blir Neil Arms-

trong det første menneske til å sette fot på månen.

Kvinnekampen for selvbestemt abort (som ble påbegynt i 1913) intensiveres. (Kampen føres til 1978. Da vedtas loven om selvbestemt abort med én stemmes overvekt. Loven trer i kraft i 1979).

Oluf Palme blir svensk statsminister.

Yasir Arafat velges til leder av Den palestinske frigjøringsorganisasjon (PLO).

Ekofiskfeltet oppdages og er da verdens største petroleumfelt til havs (i 1971 er produksjonen i gang).

Film: Dennis Hoppers *Easy Rider* – hvor mu-

sikken og især Steppenwolfs låt *Born to be wild* ble en internasjonal megahit, *Asfalt-cowboy* med Dustin Hoffmann (Oscar beste film), *Hello, Dolly!*, *Pippi Langstrømpe*, Arne Skouens *An-Magritt* med Liv Ullmann.

Litteraturutgivelser: *Kruttåmet* av Jens Bjørneboe, *Papillon* av Henri Charrière, *Slaktehus-5* av Kurt Vonnegut, Samuel Beckett får Nobelprisen i litteratur.

Konflikter: Vietnamkrigen, Borgerkrigen i Tsjad og Biafrakrigen pågår.

Dødsfall: Sonja Henie, Dwight D. Eisenhower (am. politiker), Judy Garland (am. skuespiller), Ho Chi Minh (Nordvietnamesisk politiker), Jack Kerouac (am. forfatter).

1970

Janis Joplin dør av en overdose, 27 år gammel. **Jimi Hendrix** dør, 27 år gammel. Bevegelsen **Nyfeministene** blir startet i Oslo.

Thor Heyerdahl med mannskap reiser fra Marokko til Barbados med papyrusfartøyet **Ra II**.

1971

Jim Morrison blir funnet død i et badekar i Paris, 27 år gammel.

Borgerkrig i Pakistan blir til krig mellom India og Pakistan som resulterer i Øst-Pakistans uavhengighet – med navnet **Bangladesh**.

Kvinner får **stemmerett** i Sveits.

Kilder: Wikipedia • Store norske leksikon snl.no • nrk.no • 60tallet.no • vg.no • hairthemusical.com • http://news.bbc.co.uk/1/hi/thisday/hi/dates/stories/september/27/newsid_3107000/3107815.stm • <http://www.erlik.no/nar-kotiske-nyheter-fra-1960-og-70-tallet/> • <http://web.retriever-info.com/services/archive/displayPDF?documentId=02001919640730Ar00402&serviceld=2> • <http://www.kampdager.no/arkiv/organisering/nyfeministene/index.html>

1968

Martin Luther King jr. blir skutt og drept i Memphis.

Studentopprør i Paris. Spredte seg til Berlin, London og andre kanter av verden. Studentopprørene avfødte begrepet «**sekstiatår**» - som betegnelse for denne radikale generasjonen av studenter verden over.

Prahavåren: Alexander Dubček kommer til makten i Tsjekkoslovakia og innleder en periode med politisk liberalisering.

Invasjon av Tsjekkoslovakia: For å sette en stopper for de politiske reformene går militære styrker fra Sovjetunionen og dens allierte (de Øst-Europeiske Warszawapakt-landene Polen, DDR, Ungarn og Bulgaria) til aksjon og invaderer Tsjekkoslovakia i august (forblir under militær okkupasjon til 1991).

Richard Nixon vinner presidentvalget i USA.

Politikeren **Robert Kennedy** blir skutt og drept i Los Angeles.

HAIR får Broadway-premiere på Biltmore Theatre (spilles på Broadway til 1. juli 1972, med 1742 forestillinger).

Kronprins Harald gifter seg med Sonja Haraldsen.

Norge får sin **første kvinnelige høyesterettsdommer**, Lilly Helena Bølviken.

Europas første Tolkien-selskap, The Tolkien Society of Sweden, stiftes.

Sonja Henie og Niels Onstad åpner Henie Onstad Kunstsenter på Høvikodden.

Filmer: *Oliver!* (Oscar beste film), Stanley Kubricks 2001: *En romodysse*, *Planet of the apes*, *Det våres for Hitler*, *Funny Girl*, Roman Polanskis *Rosemary's Baby*.

Konflikter: Vietnamkrigen, Borgerkrigen i Tsjad og Biafrakrigen pågår.

Dødsfall: forfatterne Arnulf Øverland og Helen Keller (am.), kosmonauten Jurij Gagarin (sov.), politikeren Trygve Lie.

legger og første rektor er Mosse Jørgensen (skolen består til 2004).

P-pillen godkjennes som prevensjon i Norge.

Jens Bjørneboes roman **Uten en tråd** dømmes som utuktig skrift og inndras (utgis og filmatiseres i Danmark). Den greske militærjuntaen («Juntaen») gjør **statskupp i Hellas**. **Filmer:** Mike Nichols' *Manndomsprøven* (Oscar for regi), Disneys *Jungelboken*, *Natten var het* (Oscar beste film). *Bonnie and Clyde* forbyes i Norge da den vurderes som «Forrående og moralsk nedbrytende», og den kontroversielle svenske *Jag är nyfiken – gul* - får først norgespremiere i 2012.

Litteraturutgivelser: *Rosemary's Baby* av Ira Levin (USA), *Hundre års ensomhet* av Gabriel García Márquez (Colombia), *Picnic at Hanging Rock* av Joan Lindsay (Australia).

Konflikter: Seksdagerskrigen utspilles, Biafrakrigen utløses, Vietnamkrigen og Borgerkrigen i Tsjad pågår.

Dødsfall: den argentinske geriljalederen **Che Guevara**, fysikeren Robert Oppenheimer, skuespillerne Alfred Maurstad/ Lalla Carlsen/ Jane Mansfield/ Vivien Leigh/ Spencer Tracy, musikeren Otis Redding, forfatterne Johan Falkberget, Arthur Omre og Jacob Sande.

Eldar Skar

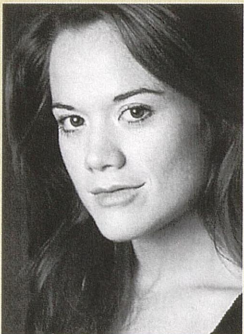
Utdannet ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHIO 2007-10) og NTNU, Trondheim (drama og teater). Har arbeidet ved bl.a. Teatret Vårt, Teater Ibsen og Brageteatret. Oppsetninger i utvalg: *Til Kongo*, *Jeppe*, *Perpleks*, *La Bête*, *Lilla* og *Panikk i kulissene*. Film og TV: NRKs *Mammon* og TV 2-serien *Okkupert* - hvor han spiller PST-sjef. Er medlem av teaterkompaniet Fjerdeklases Produksjoner. Tidligere gjestet Oslo Nye som Nick i *Hvem er redd for Virginia Woolf?*

Petter Vermeli

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole og Bårdar Akademiet. Oppsetninger i utvalg: *Skjønnheten og udyret* (Christiania Teater), *Kaptein Krok* (*Peter Pan*, Frognerparken), *Kalv Arnesson* (*Olav den Heldige*), *Hvalsommer-revyn* i Sandefjord. Jobbet som artist, konferansier og instruktør. Skrevet/produsert show og konserter (bl.a. *Thank you for the musicals*). TV: *Beat for Beat*, *Monster*, *Side om side* m.m. På Oslo Nye medvirket i bl.a. *En tjener for to herrer*, *Hvem har æren?*, *Teaterkonsert med sanger av Leonard Cohen*, *Lenge leve livet*.

Instagram: @pettervermeli

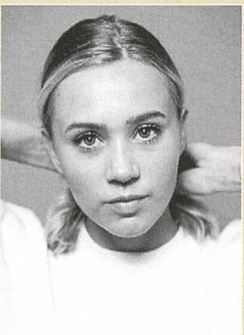
Henriette Faye-Schjell

Utdannet ved Arts Educational Schools (London) og Teaterhøgskolen. Spilt Jo i *Little Women* i West End. Arbeidet ved en rekke norske scener. Roller/oppsetninger i utvalg: *Nora* i *Et dukkehjem*, *Sybil* i *Privatliv*, *Late Night Musikal*, *Du er perfekt, men...*, tittelrollene *Pippi* og *Ronja* (Riksteatret), *Annie* (Bryggeteatret). Film/TV: bl.a. *Tulla* (*Søndagsengler*), *Side om side*. Medlem av kompaniet Fjerdeklases Produksjoner (*Nesoddspelet*/ *En midtsommernattsdrøm* mfl.). Oslo Nye-oppsetninger: *Teaterkonsert med sanger av Leonard Cohen*, *Chicago* (Mama), *Hypokonderen*, *Oliver!* (Nancy), *De dodes tjern*, *Postkort fra Lillebjørn* mfl.

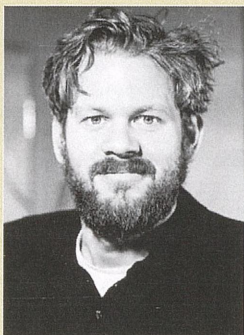
Cornelia Børnick

Utdannet ved Bårdar Akademiet (musikalartistlinjen) og Complete Vocal Institute, København. Oppsetninger i utvalg: tittelrolle i *Pippi Langstrømpe*/ *Pippi feirer jul* (Victoria Productions), *The 39 Steps* (Teater Innlandet), *Evita*/ *I blanke messingen*/ *Litt av et par* (Thalia Teater), *The Rocky Horror Show* (Nordland Teater/turne), *Jesus Christ Superstar* (Agder Teater/ Musikaler AS), *Avslørte Bondepiker*, *Smuget Highlight Dinner Show*, *Hvalsommer* og *MGP*. Gjester oss nå for første gang.

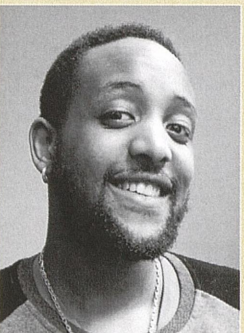
Josefine Frida Pettersen

Gikk musikklinjen på St. Hallvard videregående skole i Buskerud, med vokal som hovedinstrument. Kjent fra rollen som Noora i NRKs super-suksess *Skam* (2015-17); TV-serien som har skapt furore internasjonalt og er tildelt en rekke priser. Har også medvirket i TVNorge-serien *Neste sommer*. I fjor spilte hun Samantha i *Trøndelag Teaters* musikkomedie *Robin Hood - Rai Rai* i *Sherwoodskogen* og medvirket i *Slaget på Testiklestad* på Sverresborg. Gjester nå Oslo Nye for første gang.

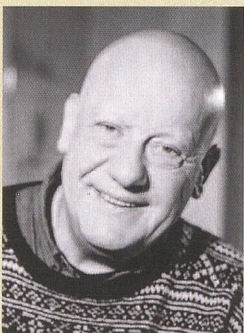
Andreas Stoltenberg Granerud

Utdannet ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHIO, mastergrad i teater 2010-15). Debuterte i *Nøtteknekkeren* ved Trøndelag Teater, hvor han var ansatt fra 2015-17. Spilte tittelrollen i Erlend Loes *Doppler* og ble Heddapris-nominert som Beste mannlige skuespiller for rollen. Videre har han gjort *Assessor Brack* i *Hedda Gabler*, *Nick* i *Hvem er redd for Virginia Woolf?*, *Hjalmar Ekdal* i *Vildanden* og medvirket i *Brødrene Karamasov*, *Karlsson på taket* og *Robin Hood - Rai Rai* i *Sherwoodskogen*. Er nå åremålsansatt ved Oslo Nye.

Kash King Gashamura

Kjent gjennom TV som programleder for NRKs *Kash* og *Zook*, *Lillepri*, *Blime*, *Barne-tv* mfl., Canal Digitals *Idol-TV*, VGTVs *Hevnen er søt* og som reporter for Fotball-VM i NRK. Vært konferansier for Fotballfesten (EM/VM, Kontraskjæret). Medvirket som Mowgli i *Jungelboka* (Det Norske Teatret), Jimi Hendrix i *Club 27* (Brageteatret), Lysander i *En midtsommernattsdrøm*/ *Knappestøperen* (Asko Artist), Hud i *Hair* (Chateau Neuf). Film og TV: Læreren i *Lesekorpsset*, Taxisjåfør i *Taxi*, NRK Supers påskekrim (tre år). Gjester nå Oslo Nye for første gang.

Trond Høvik

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Har arbeidet ved Nationaltheatret, Det Norske Teatret, Riksteatret, Den Nationale Scene mfl. Frilanser siden 2003. Gjort flere titalls filmer og TV-produksjoner; nevnes kan bl.a. julenissen Julius i NRK-julekalenderen *Snofall*, stemmen til Ludvig i *Herfra til Flåklypa*/ *Jul i Flåklypa*, *Mammon*, *En vanlig dag på jobben*, *Svin*, *Alt for Egil*, *Barbara*, *Budbringeren*, *Foad*, *Amatørene*, *1732 Høtten*, *Eggs*. Priser: Pernillestatuetten, Radioteatrets Blå fugl for tittelrollen i *Egil Skallagrims-son*. Ved Oslo Nye medvirket i bl.a. *En tjener for to herrer*, *Hvem har æren?*, *Jul i Blåfjell*, *Den glade enke*, *Hypokonderen*.

Trine Wenberg Svensen

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Ansatt ved Oslo Nye siden 1990. Roller og oppsetninger i utvalg: Nancy (*Oliver!*), Fantine (*Les Misérables*), Martirio (*Bernarda Albas hus*), Constanze Mozart (*Amadeus*), Agnes (*Kvinner-skolen*), Hermia (*En midsommernattsdrøm*), tittelrollen Ronja Røverdatter, Rødnissejenta i *Jul i Blåfjell*. Har gjestet bl.a. Agder Teater (Golde i *Spellemann på taket*, Maja Rubek i *Når vi døde våkner*), Trøndelag Teater (Fantine i *Les Misérables*, Mimi i *Rent*), Teater Ibsen (*Synd og skam*) og Bør Børson jr. på Støren (Laura Isaksen).

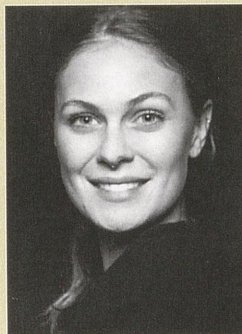
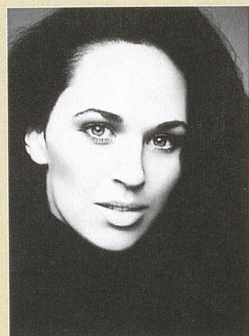

Foto: Lasse Fløide

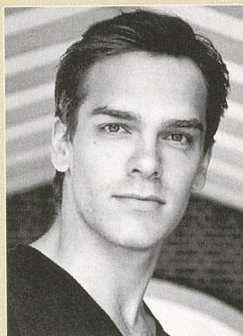
Ida Ursin-Holm

Utdannet skuespiller fra høgskolen i Nord-Trøndelag (HiNT, BA i teaterproduksjon og skuespillerfag). Fra hun ble uteksaminert i 2015 har hun medvirket i bl.a. *Fra Haugesund - with love* (Haugesund Teater), *BUFFON* (Elvekompaniet) og film- og TV-produksjoner som *Askeladden - I Dovregubben hall*, *Løvekvinnen*, *Unge lovende* og *Costa del Kongsvik*. Arbeider også som sanger innen sjangrene klassisk, musikal, pop og vise. Gjester nå Oslo Nye for første gang.

Solveig Andnes

Utdannet ved Høgskolen i Stavanger. Vært engasjert som sanger/skuespiller på en rekke scener. Roller og oppsetninger i utvalg: tittelrollen i *Evita* (Lørenskog Hus), *Cabaret/ Chicago* (Trøndelag Teater), Annette i *Blodig alvor* (Haugesund Teater), Anita i *West Side Story/ Madame Thenardier* i *Les Misérables* (Agder Teater), tittelrollen i *Donna Bacalao* (Operaen i Kristiansund), *Mary Poppins/ De tre musketerer/ Buddy Holly - the musical* (Folketeateret), Demeter i *Cats* (Thalia Teater). Gjester Oslo Nye i bl.a. *Cabaret* (understudy for Konferansieren-rollen m.m.).

Kim Helge Strømmen

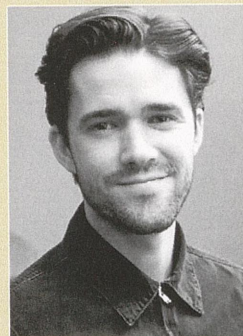
Utdannet ved britiske Guildford School of Acting (2010-13). Turnert med *Singin' in the Rain* i Storbritannia og Japan. Medvirket i bl.a. *Doktor Faustus* (CreationOslo), *Like for like* (Akershus Teater), *Det er jul, det er jul* (Oslo Familieteater), *Ein Medtsåmmårnattsdrøm* (Teater Framdrift) og turnert med Teater Joker. Film og TV: bl.a. NRKs *Jenter*, diverse kortfilmer. Gjester nå Oslo Nye Teater for første gang.

Håkon Sigernes

Utdannet i London ved Millennium Performing Arts og Guildford Conservatoire. Oppsetninger i utvalg: *Les Misérables* (Brujon), *Singin' in the Rain* (steppkoreograf/ understudy Don Lockwood), *Cats* (Mungojerrie), *Mary Poppins* (understudy Bert), *A Chorus Line* (Mike Costa), *De tre musketerer* (Felton), *Annie* (understudy Rooster), *My Fair Lady*, *The Producers* (Hirdmannen), *Postkort fra Lillebjørn*, *Les Misérables* (Grantaire), *Spamalot*, *Singin' in the Rain* (Vernon Lamar). TV: bl.a. MGP, Eurovision, *Hotel Cæsar*. Ansatt i Skuespiller- og danseralliansen. Gjester oss en rekke ganger, sist i *Den glade enke*.
Instagram: @hakonsigernes

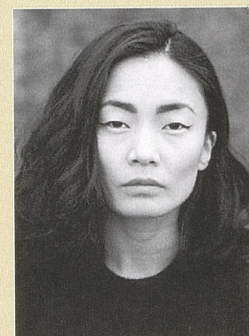
Foto: Tania Steen

Sindre Fløistad

Utdannet ved Bårdar International/Akademiet (musikkteater 2012-15). Spilt Lysander i *En midsommernattsdrøm* (Kulturværste), Johannes døperen i *Nasareeren* (Kilden/Kastellet Kultursenter), diverse roller i *Kardemomme by* for Dyreparken i Kristiansand og medvirket som showartist for Fjord Line. Under utdanning vært med i diverse oppsetninger på Folketeateret, Chat Noir og Christiania Teater. Gjester nå Oslo Nye for første gang.

Instagram: @sindrefloistad

Amalie Eggen

Jobbet som danser siden 2006 og medvirket i en rekke TV-produksjoner som *The voice*, *Idol*, *Eurovision song contest*, *MGP*, *Stjernekamp*, *Adils dansere* mfl. Gjort diverse opptredener med artister som bl.a. Madcon, Samsaya og Admiral P. Teateroppsetninger i utvalg: *Vinduer* (Heddadagene 2017/Festspillene i Nord-Norge/Show-Box), *Hair* og *Robin Hood - Rai Rai i Sherwoodskogen* (Trøndelag Teater), Connie Wong i *A Chorus Line* (Chat Noir), Julie i *Romeo og Julie* (Nordic Black Theatre/Bergen Filharmoniske Orkester). Gjester nå Oslo Nye for første gang.

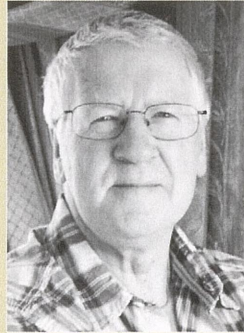
Sisi Sumbundu

Gikk musikklinjen ved Manglerud videregående skole. Kjent for TV-publikum som deltaker i NRKs *Stjernekamp*. Har de siste 15 årene opptrådt som soloartist/ korist på en rekke festivaler, konserter, arrangementer og TV-produksjoner. Nevnes kan Eurovision song contest, MGP, Over øya, Riddu, riddu, Bylarm, Youngwood, Melafestivalen. Har koret artister som Al Jarreau, John Legend, Admiral P, Madcon, Paperboys, Sondre Lerche. I 2014 utga hun albumet *Don't fall in love*, i 2013 EP'en *Don't wanna go home* og i 2011 singelen *Stay*. Gjester nå Oslo Nye for første gang.

Instagram: @sisising

Lisa Kent, regi

Britisk regissør og koreograf. Har hatt en allsidig karriere i arbeid med alt fra dans og opera til drama og musikal. I hjemlandet England har hun samarbeidet med bl.a. The New Shakespeare Company på fem oppsetninger på Regent's Park Open Air Theatre, gjort *Edna the Spectacle* (Haymarket Theatre), den kongelige gjenåpningsgálaen på Shakespeare's Globe Theatre og *Scrooge* med Tommy Steele (The London Palladium). I Sør-Afrika har hun regissert *Me and My Girl* og *Crazy For You*, på Det Ny Teater i København har hun hatt regi og koreografi på *Beauty and the Beast/ The Producers/ The King and I/ Les Misérables/ Mary Poppins/ Wicked/ Singin' in the Rain/ Billy Elliot*, og i Wien regissert Mozarts *Requiem* og *Cherubin*. Norske oppsetninger i utvalg: *Les Misérables/ La Cage aux Folles/ Hedwig and the Angry Inch* (Den Nationale Scene), *Folk og røvere i Kardemomme by* (Nationaltheatret), *Les Misérables/ Carmen/ Evita* (Kilden). Gjester nå Oslo Nye Teater for første gang.

Terry Parsons, scenografi og kostymer

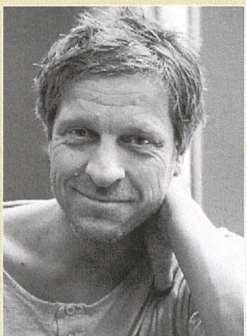
Britisk scenograf og kostymedesigner. Utdannet i London og Cardiff. Har gjennom 50 år designet scenografi og kostymer for oppsetninger verden over, i de fleste genre. I Londons West End alene har han gjort 37 produksjoner. Nevnes kan *Grease, Sweet Charity, Some Like it hot, Singin' in the Rain, Peter Pan, Cinderella, Snow White*. Har vært «head of design» på tre britiske teatre. Har hatt oppdrag på Broadway, i Paris, Wien, Aten og København, hvor han bl.a. har gjort *Singin' in the Rain, Mary Poppins* og *Les Misérables*. Har arbeidet i Canada, Australia, Japan, Hong Kong, Midt-Østen, Asia, for cruiseoperatører og i Dubai, hvor han fikk det eventyrlige oppdraget med å skulle kreere en magisk Tusen og en natt-setting i orkeren for tre tusen bursdagsgjester - for en av verdens rikeste sjeiker. Gjester nå Oslo Nye Teater for første gang.

Rebekka Lund, koreografi

Utdannet ved Iwanson international school of contemporary dance, München. Har siden 2010 koreografert en rekke produksjoner for danske scener. Oppsetninger i utvalg: *Rockulven/ Snedronningen* (Aalborg Teater), *Human afvikling/ Saul og David/ Tannhäuser* (Det Kgl. Teater), *En stuepiges list* - hvor hun også hadde regien (C. Opera festival), *Lysistrate* (Den Fynske Opera), *Verdens lykkeligste folk* (Folketeatret), *Sound of Music* (Nørregade Teatret), *Før det bliver sagt* (Lille Gasværket). Har også koreografert for artister, TV, mote og film. Gjester nå Oslo Nye for første gang.

Simon Revholt, musikalsk leder og kapellmester

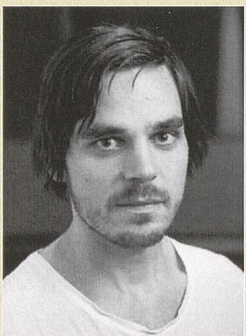
Utdannet ved Dartington College of Arts, Barratt Dues Musikk institutt og Norges Musikkhøgskole med fagene sang, klaver og dirigering. Var tidligere del av kunstnerisk ledelse i Musikkklub på Torshovteatret. Vært engasjert som musikalsk leder, pianist, komponist og dirigent ved en rekke teatre. Oppsetninger i utvalg: *En midtsommer-nattsdrøm, Anna Karenina, En får være som en er, The Black Rider, Les Misérables, Tenk om, Orlando, Som dere vil, Sound of Music* og *Peer Gynt* på Gålå. Har arbeidet med en rekke konsertprosjekter, bl.a. Morten Abel med orkester og som musikalsk leder for *Spelet om heilag Olav*. Tidligere gjestet oss som musikalsk leder for *Cabaret*.

Anders Busch, lysdesign

Jobbet som profesjonell musiker og lysdesigner for teater/film/TV/artister. Teater i utvalg: *Annie, My Fair Lady* og *Jul i Blåfjell* (Folketeatret), *Familien og Felix' fantastiske orkester* (Det Norske Teatret), *Jungelboken* (Chat Noir), *Bør Børson* (Hålogaland Teater). TV-produksjoner: *Idol, Skal vi Danse, Norske Talenter*. Artister: bl.a. Silje Nergaard og a-ha. Ansatt ved Oslo Nye hvor han har hatt lysdesign på bl.a. *Fravær, Cabaret, Den glade enke, Chicago, Guys and Dolls, Oliver!, Les Misérables, Singin' in the Rain* og *Spellemann på taket*.

Ingrid Vasset, masker

Har svennebrev som maskør og parykkmaker, og bakgrunn fra Makeup Designory (Los Angeles), Oslo frisørscole og Norsk frisør-, hud- og stylist-skole. Vært maskeansvarlig på Nationaltheatret (*Folk og røvere i Kardemomme by, Rockulven* mfl.), Folketeatret (*My Fair Lady, Jul i Blåfjell*) og for *Peer Gynt* på Gålå. Ansatt ved Oslo Nye hvor hun bl.a. har hatt maskeansvar for *Vepsen, Hvem har æren?, Doktor Proktors tidsbadekar, The Lulu Show, Jul i Blåfjell, Teaterkonsert med sanger av Leonard Cohen, Guys and Dolls, Peer Gynt* og *Les Misérables*.

Bjørn Ottar Undset, lyddesign

Utdannet ved Nordisk institutt for scene og studio (Norsk Lydskole, 2001-03). Arbeidet som fri-lans lydtekniker fra 2004, med konserter, teater, festivaler og lydstudio. Vært tilknyttet Nationaltheatret, Christiania Teater, Victoria Teater, Edderkoppen Teater og Sun Studio/SDI-Media. Har arbeidet ved Oslo Nye siden 2012, og vært ansvarlig for lydproduksjonen på oppsetninger som bl.a. *Vepsen, Cabaret, Den glade enke, The Lulu Show, Chicago, Guys and Dolls, Karlsson på taket* og *Oslo-Losens Tidsmaskin*.

URPREMIERE 8. MARS

BLODIG BOKBAD

- en flunkende ny krimparodi av Knut Nærum på en snau time. Aldri har så mange mistenkt så mye på så liten tid.

SKUESPILLERE:

JOHANNES JONER
ESPEN BERANEK HOLM
ROSE MARIE AKER

REGI: JOHANNES JONER

GRATIS ADGANG!

CENTRAL-
TEATRET
8.-10. MARS
KL. 20.00

CENTRALTEATRET
AKERSGATA 38

CAPPELEN DAMM

1-ÅRS JUBILEUM FOR ELLING-NYTT PÅ FACEBOOK!

FESTKVELD FOR ELLING

INGVAR AMBJØRNSEN

leser nye og gamle tekster med Elling. **TOM STALSBERG** er samtalepartner og viser fotografier. **MATHIAS EICK** står for musikken.

BILLETTER: Kr 200,-

(Kr 150,- FOR MEDLEMMER I TANUM BOKKLUBBER ELLER AV ELLING-NYTT)

CENTRALTEATRET
AKERSGATA 38

CENTRAL-
TEATRET
TOR. 1. MARS
KL. 20.00

CAPPELEN DAMM

ET SULTENT BARN MISTER KONSENTRASJONEN

Sabonas matstasjoner gir barna ett varmt måltid om dagen. Matstasjonen/måltidet er et svært viktig bidrag til at barna kommer seg på skolen, og en forutsetning for at de kan konsentrere seg i timen og lære. For de fleste barna er dette det eneste måltidet de spiser i løpet av en dag.

TAKK for at du er der!

Les mer på www.sabona.no.

For 250 kroner kan ett barn få et daglig varmt måltid i et halvt år. Vipps 250 kroner eller et valgfritt beløp til #13214.

DE TRE SMÅ GRISER - et musikalsk eventyr
Norgespremiere 27. januar
Trikkehallen

KARIUS OG BAKTUS
Spilles våren 2018
Hovedscenen

VED ARKEN KLOKKEN ÅTTE
Norgespremiere 15. februar
Centralteatret

DEILIGE GAMLE TEATER
med Morten Røhr
Spilles fra 30. mai
Centralteatret

VEPSEN
Ekstraforestillinger fra 3. mai
Centralteatret

SPØKELSESTUR med Johannes Joner
Spilles våren 2018
Hovedscenen

BLI MED- BILLETTEN KR. 50,-

Nå gir vi alle mulighet til å gå på teater via vårt inkluderingsprosjekt.

Les mer: www.oslonye.no

BLI MED BILLETTEN®

#DEN FØLELSEN
STURLA BERG-JOHANSEN
Spilles 17/2, 3/3 og 17/3
Centralteatret

1980 - AKER BRYGGE
Statsteatret
Uropremiere 20. april
Centralteatret

Bli medlem!
VENNER AV
**OSLO NYE
TEATER**

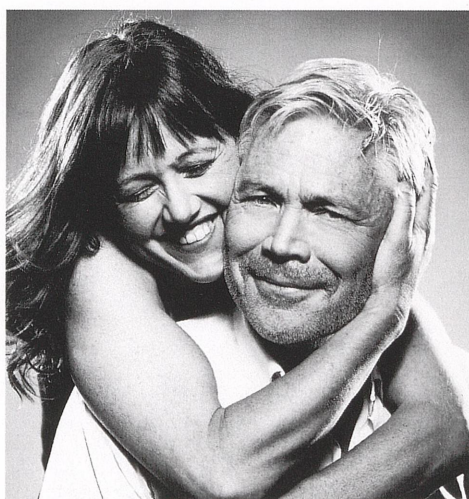
Som venn av Oslo Nye Teater får du to billetter til hver oppsetning til rabattert pris, eksklusive møter med regissører og skuespillere, omvisninger på våre scener, teaterturner mm.

Pris kr 400,-

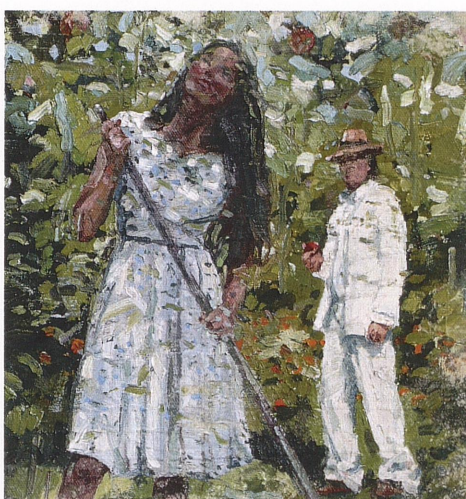
Kontakt Elisabeth Vatne-Lund
e.vatnelund@gmail.com
Mobil: 46923158

VENNEFORENING

PRISEN
Spilles fra 8. mai
Centralteatret

SENSOMMER - EN TEATERKONSERT
Oslopremiere 7. juni
Centralteatret

**HEDDA
HEDDA**

Heddaprisen

HEDDPRISEN
17. juni
Hovedscenen

Billetter:
22 34 86 80
815 33 133
www.oslonye.no
www.ticketmaster.no

Oslo Nye Hovedscenen
Rosenkrantzgt. 10

Oslo Nye Centralteatret
Akersgt. 38

Oslo Nye Trikkestallen
Torshovgt. 33

Oslo Nye Teaterkjeller'n
Akersgt. 38

www.oslonye.no

Oslo kommune

Følg Oslo Nye Teater på:

HOVEDSCENEN